po stránce účelnosti a prováděti v potřebě i úhradě změny, jak co do zařazení, tak i co do výše. Pokud jde o položky, určené pro úhradu nákladu na plnění, k nimž je obec povinna po zákonu nebo na základě právního titulu, jest zemský výbor oprávněn činiti změny co do výše takových položek jen tehdy, nejde-li o povinnosti již formalisované určitou závaznou ciferní výší, naproti tomu není překážky, aby prováděl změny u takových rozpočtových položek, jichž výše je určena pouze odhadem. V takovém případě není zem. výbor vázán na výši rozpočtových položek, jak do obecního rozpočtu byly obecním zastupitelstvem vloženy a dohlédacím úřadem schváleny, nýbrž může je snížiti, a to i tehdy, jde-li o položky určené na vydání, k nimž je obec povinna ze zákona nebo na základě právního titulu.

Č. 10.588.

Četnictvo. — Legionáři: * Také důstojníci-legionáři na místech III. služební třídy dosahují podle § 107 plat. zák. v platových stupnicích posledního náslužného přídavku jen tenkráte, mají-li úplné středoškolské vzdělání.

(Nález ze dne 3. června 1933 č. 9968/31.)

Věc: Antonín M. v J. proti ministerstvu vnitra o náslužný přídavek.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l byl jako legionářský důstojník po návratu do vlasti dne 16. října 1920 aktivován jako důstojník čsl. vojska z povolání, nabyl hodnosti kapitána a po absolvování informačního kursu pro četnické důstojníky výkonné byl od 1. ledna 1923 k žádosti své převzat do sboru četnických důstojníků výkonných. Dne 2. prosince 1926 bylo mu propůjčeno služební místo kapitána 6. platové stupnice v osobním stavu četnických důstojníků výkonných (III. služební třídy) s účinností od téhož dne a k 1. lednu 1927 byl v této platové stupnici zařazen do služného stupně e) 25.800 Kč s postupovou lhůtou k 1. lednu 1928, od kteréhož dne byl mu přiznán náslužný přídavek 2.100 Kč, celkem ročně 27.900 Kč. Dnem 14. listopadu 1930 jmenován štábním kapitánem 6. platové stupnice ve stavu četnických důstojníků výkonných III. služební třídy.

Podáním z 31. prosince 1930 žádal st-l, aby mu od 1. ledna 1931 byl přiznán postup do II. náslužného přídavku, t. j. do platu celkem 30.000 Kč ročně, dovozuje, že všem podmínkám vyhovuje. Platový zákon č. 103/26 stanoví prý sice v § 107 jako podmínku pro postup do posledního náslužného přídavku u důstojníků III. služební třídy úplné středoškolské vzdělání, ale § 1 zák. č. 282/19 osvobozuje prý legionáře od podmínky předepsaných jinak studií, jestliže jinak vyhovují a také vl. nař. č. 151/20 pozměněné vl. nař. č. 202/22 přiznává legionářům zákonné právo na prominutí předepsaného předběžného vzdělání, kterážto ustanovení platí prý dosud, nebyvše platovým zákonem č. 103/26 zrušena.

O žádosti té rozhodlo zem. četnické velitelství v Praze výměrem ze 3. ledna 1931 — dovolávajíc se ustanovení § 1 organisačního a služeb-

ního předpisu pro četnickou službu hospodářsko-správní — zamítavě, poněvadž, jak doslovně uvádí, »podle vl. nař. z 15. července 1927 č. 104 Sb., příloha B, náležíte jako četnický důstojník výkonný do III. služební třídy a § 107 odst. 4 plat. zák. stanoví, že důstojníci III. služební třídy, kteří nemají úplného středoškolského vzdělání, nedosahují v platových stupnicích posledního náslušného přídavku. — Podmínkou pro dosažení nároku na tento druhý náslušný přídavek jest tedy průkaz o úplném středoškolském vzdělání a jelikož jste dosud průkaz ten nepodal, muselo býti o Vaší prosbě rozhodnuto zamítavě . . .«

Odvolání st-lovu min. vnitra nař. rozhodnutím nevyhovělo z důvodů obsažených v rozhodnutí v odpor vzatém, a dodalo: »Námitka st-lova, že zákony č. 282/19 a 462/19 připouštějí ustanovení legionáře s předepsaným vyšším vzděláním než vykazuje, a dávají právo v příslušné platové stupnici v platu postupovati, není v daném případě na místě, neboť st-l jest důstojníkem služební třídy III., pro kterou jeho vzdělání úplně postačuje a dispens od vyššího vzdělání nebyla vůbec brána v úvahu.«

Rozhoduje o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí, řídil se nss těmito úvahami: — — — —

Stížnost shledává nař. rozhodnutí nezákonným z důvodu, že žal. úřad vyložil prý předpis § 107 plat. zák. tak, jako by se jednalo o důstojníka nelegionáře, a nezabýval se spojitostí jeho se zák. č. 282/19 a 462/19, resp. vl. nař. č. 151/20 a 202/22, které prý platovým zákonem č. 103/26 nebyly zrušeny, a nepřihlížel k výjimečnému případu, že se jedná o jediného důstojníka legionářského výkonného v čsl. četnictvu, u něhož nedostatek předepsaného vzdělání byl prý nahražen dispensí cit. zákonů a vl. nař., a dovozuje, že st-l vyhověl ustanovení § 10 vl. nař. č. 10/24.

Nss neshledal tyto námitky důvodnými.

Platový zákon č. 103/26 upravuje v části čtvrté dílu II. (§§ 121 až 129) požitky četnických důstojníků, stanovil v § 124, že o služebním platu důstojníků platí ustanovení §§ 102 až 105 (daná pro vojenské důstojníky z povolání), z nichž § 103 odst. 1 obsahuje jednak sazby služného v jednotlivých platových stupnicích a stupních, jednak náslušné přídavky a stanoví specielně pro 6. platovou stupnici III. služební třídy dva náslušné přídavky po 2.100 Kč. Ve příčině zvýšení služného četnických důstojníků stanoví § 126 plat. zák., že platí § 107, který v odst. 1 a 2 normuje zásadu, že ve všech platových stupnicích zvyšuje se služné postupem do vyšších stupňů a v 5. až 8. platové stupnici též o náslušné přídavky příslušné služební třídy vždy po třech letech započítatelné služební doby ztrávené se služným bezprostředně předcházejícího platového stupně, resp. náslušného přídavku téže platové stupnice. Z této zásady jest však v odst. 4 § 107 plat. zák. stanovena výjimka potud, že »důstojníci na místech III. služební třídy, kteří nemají úplného středoškolského vzdělání, nedosahují v platových stupnicích posledního náslušného přídavku«, tedy v platové stupnici 6. druhého náslušného přídavku.

V daném případě jest nesporno, že st-l jako četnický důstojník III. služební třídy 6. platové stupnice dovršil dnem 31. prosince 1930 tří-

letou započítatelnou služební dobu s jedním náslušným přídavkem a že nemá »úplného středoškolského vzdělání« předepsaného pro dosažení druhého náslušného přídavku; spor jest pouze o to, má-li jako legionářský důstojník nárok na zvýšení služného o tento druhý náslušný přídavek na základě dispense od zmíněného vzdělání podle zákonů č. 282/19 a 462/19. — Nař. rozhodnutí tento nárok st-li nepřiznalo, vycházejíc z právního názoru, že dispens může býti vzata v úvahu jen při původním ustanovení legionáře do platové stupnice s vyšším předepsaným vzděláním než vykazuje, nikoli však při postupu do vyššího platu ve stupnici, pro niž dispense takové třeba nebylo. — Toto stanovisko nebylo zvráceno vývody stížnosti shora citovanými, jak plyne z těchto úvah:

Platový zákon č. 103/26 upravuje požitky všech četnických důstojníků bez rozdílu, jsou-li legionáři či nikoli, a platí proto i ustanovení § 107 a zejména i jeho odstavec 4. ve příčině postupu do posledního náslušného přídavku III. služební třídy jen důstojníky vykazujícími úplné středoškolské vzdělání, jak pro nelegionáře, tak pro legionáře. Že by cit. předpis měl na zřeteli pouze důstojníky nelegionáře, nedá se z jeho znění nijak dovoditi, naopak nutno vzhledem ke striktnímu znění předpisu toho za to míti, že kdyby byl zákonodárce zamýšlel ustanovení § 107 odst. 4 obmeziti pouze na nelegionáře a stanoviti výjimku ve prospěch legionářů, byl by tak musil učiniti výslovně, jako to na př. učinil v § 142 pokud se týče nároku na započet určité doby pro postup do vyšších požitků. Nestalo-li se tak, platí zásada: Ubi lex non distinquit, nec nostrum est distinquere.

Ani zákony č. 282/19 a č. 462/19, resp. prov. vl. nař. č. 151/20 a 202/22 neposkytují tvrzenému st-lovu nároku opory, neboť týkají se pouze úlev při přijímání legionářů do státních úřadů, resp. při propůjčování míst legionářům u státních a jiných veřejných úřadů, neobsahují však žádných ustanovení, která by normovala úlevy jen pro postup do vyšších požitků v případech, kde pro přijetí, resp. propůjčení místa v určitém odvětví, resp. služební třídě, žádné dispense třeba nebylo. Protože jedná se o zákony výjimečné, nelze zásad jimi normovaných rozšiřovati extensivním výkladem i na případy, které v zákoně řešeny nebyly, a nemusil se proto nss ani zabývati otázkou, zda a pokud normy ty vzhledem k ustanovení § 214 odst. 1 plat. zák. zůstaly i za účinnosti zákona platového nedotčeny.

V daném případě jedná se o postup do vyšších požitků četnického důstojníka. Pro přijetí důstojníků legionářů do sboru četnických důstojníků nebyly zákony prve citovanými poskytnuty žádné úlevy co do předepsaného školního vzdělání, a lze se jich tudíž tím méně dovolávati, když se jedná pouze o postup do vyšších požitků v platové stupnici služební třídy, jejímž podmínkám st-l co do předepsaného školního vzdělání bez jakékoli dispense při původním svém zařazení vyhovoval. Nevyplývá tedy ze zákonů a vl. nař. shora citovaných pro st-le žádný nárok na dispensi od středoškolského vzdělání pro dosažení druhého náslušného přídavku 6. platové stupnice III. služ. třídy, a žal. úřad tudíž právem přiznání tohoto přídavku st-li odepřel.

Poukazem stížnosti na vl. nař. č. 10/24 nemohl se nss vzhledem k ustanovení § 5 zák. o ss zabývati.